

مژده به مخاطبان خبرگزاری بین المللی افق

پس از این آخرین خبرهای افغانستان، منطقه و جهان را بدون نیاز به اینترنت، فقط در بدل ۴ افغانی در تلفن‌های همراه تان دریافت کنید. برای عضویت، ۲۰ را به ۳۰۰۰ ارسال نمایید. در پایان هر سه ماه، به مشترکین گرامی به قید قرعه جوایز نفیسی اهدا خواهد شد.

شماره تماس: ۰۷۴۴۰۹۰۰۰۰ www.ufuqnews.com

735 Thursday 18 Dec, 2014 Year 03 Price: 10 Af قیمت: ۱۰ افغانی سال سوم ۲۷ قوس، ۱۳۹۳ پنج شنبه ۷۳۵

رییس جمهور در دیدار با راحل شریف: افغانستان و پاکستان علیه افراطیت اقدام مشترک کنند

ص ۵

عبدالله: اعضای کابینه در آینده‌ی نزدیک معرفی می‌شوند

ص ۵

ناکامی‌های حکومت وحدت ملی و افزایش ناامیدی مردم

ص ۵

بهترین فیلم‌های رمانتیک سال ۲۰۱۴

ص ۵

ژاوی: امیدوارم گوار دیولای بعدی بار سا باشم

ص ۵

امنیت ملی: ۱۰۷ مرکز تروریستی در اطراف شهر کابل فعال اند

صفحه ۲

صفحه ۳

یک ادعای غیر قانونی، روند قانونی تدارکات رازمان گیر ساخت

به اداره‌ی محترم روزنامه‌ی وزین اطلاعات! در صفحه‌ی نخست شماره‌ی ۷۳۰ تاریخ ۲۲ قوس روزنامه‌ی شما، مطلبی زیر عنوان (یک امضا و ۱۵ میلیون خساره برای دولت) به چاپ رسیده که جز ادعای رییس یک شرکت حمل‌ونقل در گیر داوطلبی بیش نبوده و تاکنون در پیوند به عقد قرارداد و رساندن خساره به دولت هیچ اجرائاتی صورت نگرفته و داوطلبی مواجه‌شده با جنجال، به اعلان مجدد رفته و تاکنون در مورد آن تصمیمی اتخاذ نگردیده است. هرگاه قرارداد عقد گردد، بر مبنای قانون خواهد بود و کوچک‌ترین تخطی از قانون صورت نخواهد گرفت. غرض روشن شدن موضوع، توقع می‌بریم این مطلب را که حاوی مشکل شرکت‌ها و کاستی‌های روند تدارکاتی و سوء تفاهات است، به‌دست نشر بسپارید. بتاريخ ۳ ثور سال ۱۳۹۳ اعلانی مبنی بر قرارداد کرایه‌گیری ۳۹ ...

صفحه ۴

«مادر بزرگ افغانستان»!

بانوی امریکایی که عمرش را وقف فرهنگ افغانستان کرد

نانسی هچ دوپری (Nancy Hatch Dupree) در نخستین دیدارش از افغانستان در سال ۱۹۶۲، عاشق این کشور شد و مأموریتش را برای حفظ میراث فرهنگی این سرزمین کهن که بر اثر جنگ‌های معاصر داغ‌دار گردیده است، آغاز کرد. در روزهای خوشی این سرزمین، او افغانستان را همراه با عشق دیگرش، لویس دوپری (Louis Dupree) می‌پیمود. لویس نیز شهروند ایالات متحده بود که تاریخ افغانستان را مطالعه می‌کرد، سفرنامه می‌نوشت، کتاب و نقشه جمع می‌کرد، عکس می‌گرفت و کم‌یاب‌ترین نمونه‌های موسیقی افغانستان را ثبت می‌کرد. در سال‌های پر از شور و شادمانی ۶۰ میلادی، این زوج به تلاش‌های شان برای افغانستان از بیرون نیز ادامه دادند. اکنون مجموعه‌ی نفیسی و بزرگ آنان در مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل، ذخیره‌ی کمیابی است که ما را به سفر به گذشته‌ی این کشور فرامی‌خواند. دوپری ۸۷ ساله با شلوار-پیراهن سبز روشن، جاکت پارچه‌ای و دستمال آبی که تصویر رنگینی می‌سازد، در دهلیزهای مرکز منبع معلومات افغانستان قدم می‌زند و در این جا و آن جا می‌ایستد و عکس‌های دل‌خواهش را از مجموعه‌ی ۹۰ عکس استیو مک کیوری، نشان می‌دهد.

اطلاعات روز زنگنه	
پنج شنبه	
۲۷ قوس	
۱۳۹۳	
سال سوم	
شماره ۷۳۵	
	

یادداشت روز

پاکستان و افغانستان، نیازمند مبارزه مشترک علیه افراط‌گرایی

.....**بشیر باوری**

حمله‌ی انتحاری که به روز سه‌شنبه از سوی طالبان پاکستانی بر یک مکتب نظامی در شهر پشاور پاکستان انجام شد، بر اثر آن ۱۳۲ دانش‌آموز و کارمند این مکتب کشته و ۱۲۵ نفر دیگر زخمی شدند. روزنامه‌ی پاکستانی «اکسپرس تریبون» به نقل از مقام‌های ارتش پاکستان نوشته است که این حمله‌ی انتحاری توسط طالبان پاکستانی که در افغانستان مستقر می‌باشند، انجام شده است. این در حالی است جنرال راحل شریف دیروز (چهارشنبه) در یک سفر غیرمترقبه برای گفت‌وگو با رییس جمهور محمد اشرف غنی و جنرال شیر آغا کریمی، رییس ستاد نیروهای زمینی افغانستان وارد کابل شد. سفر این مقام‌های پاکستانی به افغانستان بعد از حمله‌ی انتحاری مرگ‌بار بر یک مکتب نظامی که گفته می‌شود از سوی طالبان پاکستانی سازمان‌دهی و انجام گردیده است، نشان‌گر این می‌باشد که مقام‌ها و رهبران و نظامی پاکستان را تکان داده که باید هرچه عاجل‌تر در پی این باشند که نسبت به این تهدید، غافل نباشند و جلو حملات تخریبی طالبان پاکستانی را که در تحت قلمرو طالبان افغانی قرار دارند و چنین حملات را در پاکستان سازمان‌دهی می‌نمایند، با همکاری دولت افغانستان بگیرند. حمله‌ی تروریستی روز سه‌شنبه در پشاور بیانگر این واقعیت است که طالبان و گروه‌های افراطی مذهبی بیش از این‌که تابع خواست‌های سیاسی باشند، یک جریان خطرناک تروریستی با افکار ضدمدنیت می‌باشند. دولت پاکستان سال‌هاست که برای مقاصد سیاسی خویش، به‌خصوص برای این‌که در افغانستان یک حاکمیت مقتدر شکل نگیرد، از طالبان در افغانستان حمایت کرده است و پشت تمامی اعمال ضدبشری این گروه و حملات انتحاری و تروریستی طالبان دست مداخله‌ی پاکستان در میان بوده است. سیاست‌مداران پاکستانی بارها به‌طور روشن اعلام کرده‌اند که پشتیبانی از طالبان در افغانستان به نفع پاکستان است.

اشرف غنی، رییس جمهور کشور در مذاکره با راحل شریف گفته است که هردو کشور باید در برابر تروریزم و افراط‌گرایی مبارزه‌ی مشترک نمایند. حمله کنندگان در پشاور با حمله کنندگان بر لیبسی استقلال در شهر کابل و یحیی خیل ولایت پکتیکا هویت مشترک دارند.

حال که مقام‌های پاکستانی می‌خواهند دیگر در کشورشان شاهد حملات هراس‌افکنانه‌ی طالبان پاکستانی نباشند، لازم است که این کشور از حمایت‌های سیاسی و نظامی خویش از طالبان و تقویت افراط‌گرایی دست بکشد. اگر حمله‌ی انتحاری در پشاور زنگ خطر افراط‌گرایی در پاکستان را به صدا درآورده است، منطقی است که دولت پاکستان متوجه این واقعیت باشد که آن‌چه که از تقویت افراط‌گرایی در افغانستان سود برده است، اثرات آن بیش‌تر از این دامن‌گیر پاکستان خواهد شد.

تا اکنون رویکرد دولت پاکستان از حمایت طالبان و اجازه دادن به فعالیت مراکز افراط‌گرایی این توجیه را برای دولت پاکستان داشت که از این عمل برای مقاصد سیاسی خویش در افغانستان کار می‌گیرد و این توان‌مندی را دارد که از عملکرد تخریبی این جریان‌ها در قلمروش جلوگیری کند. اما واقعیت این است که پاکستان با توجه به زمینه‌هایی که برای رشد افراط‌گرایی مذهبی دارد، زمینه‌ی قدرت‌گیری و سازمان‌دهی اعمال تخریبی این گروه در آن کشور بیش‌تر می‌باشد و با توجه به ماهیت این گروه‌ها که با تمامی مظاهر مدنیت مخالف می‌باشند، می‌تواند برای مردم پاکستان، تهدید بزرگی باشند. اگر پاکستان صادقانه بخواهد که در برابر افراط‌گرایی مبارزه کند، یک گزینه بیش‌تر ندارد که رویکرد حمایت خویش را از طالبان و گروه‌های افراطی مذهبی به رویکرد مبارزه‌ی هماهنگ با دولت افغانستان در برابر طالبان و سایر گروه‌های افراطی–مذهبی تغییر دهد؛ زیرا تا زمانی که ریشه‌های افراط‌گرایی و زمینه‌ی اقتدار این گروه در افغانستان مساعد باشد، برای پاکستان هم دردسر خواهند داشت و این کشور از فعالیت‌های آن در امان نخواهد ماند.

اطلاعات روز: رحمت‌الله نبیل، سرپرست ریاست عمومی امنیت ملی کشور اعلام کرد که ۱۰۷ مرکز ترورستی در اطراف شهر کابل فعال اند و ۱۰۳ گروه مسلح غیرقانونی در این شهر حضور دارند. اما افزود که برای رفع این تهدیدها، کار روی استراتژی پنج ساله‌ی امنیتی جریان دارد و در آینده‌ی نزدیک نهایی می‌شود.

نبیل گفت که برای بهبود وضعیت امنیتی کابل، برنامه‌ی ۴۵ ماده‌ای ساخته شده مورد بحث شورای امنیت ملی قرار می‌گیرد. او افزود، برای پایان دادن به ناامنی‌ها، به یک اداره‌ی مستحکم سیاسی نیاز است. نبیل این اظهارات را دیروز در نشست استجوابیه‌ی مسئولان نهادهای امنیتی در مجلس بیان کرد. مجلس نمایندگان، عنایت‌الله محمد اشرف غنی در دیدار با راحل شریف، رییس ستاد مشترک ارتش پاکستان گفت که دو کشور برای مبارزه با تروریزم اقدام‌های موثر و مشترک کنند. او حمله‌ی طالبان بر یک مکتب نظامی در پشاور را محکوم کرد و گفت: «حمله کنندگان در پشاور، همانند تروریستانی‌اند که بر اطفال و نوجوانان افغانستان در یحیی‌خیل ولایت پکتیکا و لیبسی استقلال شهر کابل حملات وحشیانه را انجام دادند».

چندی پیش یک حمله‌کننده‌ی انتحاری مواد انفجاری حاملش را در مرکز فرهنگی فرانسه هنگام اجرای یک نمایش تیاتر انفجار داد که بر اثر

اطلاعات روز: عبدالله عبدالله، رییس اجرایی حکومت وحدت ملی اعلام کرد که اعضای کابینه‌ی جدید برای دریافت رای اعتماد در آینده‌ی نزدیک به مجلس نمایندگان معرفی می‌شوند. او دیروز در یک نشست خبری در کابل گفت که قرار است تمام اعضای کابینه‌ی جدید هم‌زمان به مجلس معرفی شوند، ولی وزیران امنیتی زودتر به‌کار آغاز می‌کنند.

پس از تشکیل حکومت وحدت ملی، سران این حکومت گفتند، تا ۴۵ روز آینده اعضای کابینه‌ی جدید معرفی می‌شوند. با تکمیل این موعد اعضای کابینه‌ی جدید معرفی نشدند و این عملیات در منطقه‌ی چوک ارغندی ولایت

اطلاعات روز: وزارت امور داخلی کشور اعلام کرد که در یک عملیات از قبل طرح شده، یک محموله‌ی بزرگ مواد کیمیایی پیش‌ساز تولید هیرویین در کابل کشف و ضبط شده است. در خبرنامه‌ی ارسالی دفتر رسانه‌های این وزارت به روزنامه‌ی اطلاعات روز آمده است که این عملیات در منطقه‌ی چوک ارغندی ولایت

نظری، سرپرست وزارت دفاع، محمد ایوب سانگی، سرپرست وزارت داخله و رحمت‌الله نبیل، سرپرست ریاست امنیت ملی را در پیوند به افزایش ناامنی‌های اخیر فراخوانده بود. شماری از اعضای این مجلس با اشاره به حملات اخیر طالبان در کابل و هجوم شورشیان در ولسوالی دانگام ولایت کتر، گفتند که نیروهای امنیتی باید جلو حملات را بگیرند. سرپرست ریاست امنیت ملی در مورد حمله بر ولسوالی دانگام کتر گفت که ده روز قبل در مورد حمله‌ی طالبان افغانی و پاکستانی به این ولسوالی، به رییس جمهور و شورای امنیت ملی گزارش داده بود.

او در مورد ناامنی‌های اخیر کابل گفت: «در شهر کابل ۸۰درصد پلیت موترها به‌نام مالکان‌شان ثبت

امنیت ملی: ۱۰۷ مرکز تروریستی در اطراف شهر کابل فعال اند

نیست؛ کابل ۲۶ دروازه دارد که چهار دروازه‌اش گرفته شده و ۲۲ تای دیگرش باز است. ۵۰۰ موتر زره بدون اسناد و با شیشه‌ی سیاه در کابل گشت‌وگذار می‌کنند و همچنین ۱۰۳ گروه افراد مسلح غیرمسئول در شهر کابل فعال‌اند».

نبیل افزود که همه‌ی موارد یادشده، امنیت شهر کابل را با تهدید مواجه کرده، اما تلاش‌ها برای بهبود آن جریان دارند. او افزود: «ماشین‌های اسکن برای تلاشی در دروازه‌های شهر کابل نصب شده و صرف برای یک و نیم ساعت فعال‌اند؛ اما برای ۲۳ ساعت متباقی تیل آن دزدی می‌شود. پس چطور امنیت بهبود یابد.»

او در ادامه افزود، در حال حاضر حدود ۱۰۷ مرکز تروریستی برای ناآرامی شهر کابل، در چهار اطراف

رییس جمهور در دیدار با راحل شریف: افغانستان و پاکستان علیه افراطیت اقدام مشترک کنند

او یک‌بار دیگر مراتب همدردی و تسلیت خود را به نمایندگی از افغانستان به‌خاطر حادثه‌ی شهر پشاور ابراز کرد و حمله‌ی تروریستی مذکور را با شدیدترین الفاظ محکوم نمود. او افزود که حمله بر شاگردان مکتب در پشاور، در حقیقت حمله بر افغانستان، مسلمانان و تمام بشریت بود.

او افزود، این‌گونه اعمال تروریستی نه تنها باید محکوم شوند، بلکه باید علیه عاملان آن، اقدام‌های جدی شود. به‌دنبال آن جنرال راحل شریف، رییس ستاد مشترک ارتش پاکستان گفت که کشورش در پی بازداشت عاملان حادثه‌ی پشاور است. در حمله‌ی گروهی شورشیان بر یک مکتب نظامی

عبدالله: اعضای کابینه در آینده‌ی نزدیک معرفی می‌شوند

نامنی شده است. اما رییس اجرایی دیروز در این زمینه گفت: «اشرف غنی قبل از برگزاری نشست لندن وعده داده بود که کابینه‌ی جدید بین دو تا چهار هفته‌ی آینده تشکیل و برای دریافت رای اعتماد به مجلس نمایندگان معرفی می‌شود. من به مردم اطمینان می‌دهم که اعضای کابینه قبل از پایان این موعده، معرفی می‌شوند.» در چند روز اخیر شماری از اعضای مجلس نمایندگان و رسانه‌ها به نقل از منابع گزارش دادند که بین رییس جمهور و رییس اجرایی در تشکیل کابینه‌ی جدید اختلاف

کشف یک محموله‌ی بزرگ مواد کیمیایی در کابل

داشته‌اند. ارزش این محموله‌ی مواد کیمیایی بیش از ۱ میلیون دالر تخمین شده که در فابریکه‌های تولید هیرویین از آن استفاده می‌شود. بر اساس معلومات وزارت امور داخله، این مقدار مواد کیمیایی در داخل یک عراده موتر در بین بوچی‌های پیاز به‌صورت بسیار ماهرانه جاسازی

وزارت مبارزه با مواد مخدر:

بیش‌ترین کوکنار در ۱۰ ولسوالی کشت می‌شود

باشد و تنها از طریق کشف و ضبط مواد مخدر، موفقیت به‌دست نمی‌آید. ارائه‌ی معیشت بدیل، حمایت از دهقانان، بازاریابی برای دیگر محصولات زراعتی و تنفیذ قانون از جمله‌ی راهکارهایی می‌باشند که به گفته‌ی شیرزاد، باید در راستای مبارزه با مواد مخدر به آن توجه شود. وی مبارزه با مواد مخدر را در کشور ناکام خواند، اما گفت: «تنها حکومت افغانستان در امر مبارزه با مواد مخدر ناکام نبوده، بلکه جامعه‌ی جهانی و کشورهای منطقه نیز همکاری چندانی نداشته‌اند». اندزی اویتسیان، نماینده‌ی اداره‌ی مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل که در این نشست حضور داشت، گفت: «مبارزه با مواد مخدر در کوتاه‌مدت ممکن نیست و نیاز به مبارزه‌ی دوام‌دار و حمایت جامعه‌ی جهانی دارد». وی ضمن اعلام حمایت از وزارت مبارزه با مواد مخدر افزود: «تا زمانی که زراعت مدرنیزه نشود و عواید

این شهر جابه‌جا اند. ولی او در این مورد جزئیات بیش‌تر ارائه نکرد. نبیل در بخش دیگر سخنانش گفت که در زندانی پل چرخی ۲۴ هزار زندانی‌اند که هر روز آزاد می‌شوند؛ ما یک انتحاری را سه بار بازداشت کرده‌ایم. او افزود، در جریان چند سال گذشته، هیچ نوع سرمایه‌گذاری در بخش امنیت ملی صورت نگرفته و این اداره کارهای خود را با امکانات اندک پیش برده است. وی هم‌چنان گفت که در چند سال گذشته، یک استراتژی منظم و دائمی برای تحکیم امنیت وجود نداشت و برخورد مقطعی با حوادث صورت می‌گرفت. نبیل بعد از این اظهارات، از مجلس خواست که نشست سری شود. سپس ۱۳۰ عضو حاضر در مجلس به سری شدن نشست رای موافق دادند.

در پشاور پاکستان، ۱۳۲ دانش‌آموز و کارمند آن مکتب کشته شدند.

راحل گفت، افغانستان و پاکستان به‌صورت مشترک علیه تروریزم به‌خاطر جلوگیری از تکرار چنین حوادث، گام‌های جدی بردارند. در اخیر این دیدار هردو جانب بر همکاری‌های دوجانبه، به‌خصوص همکاری میان نیروهای امنیتی دو کشور به‌خاطر مبارزه با تروریزم و افراطیت و تأمین صلح و ثبات در منطقه، تأکید کردند. رییس ستاد مشترک ارتش پاکستان بعدازظهر دیروز در رأس یک هیأت‌عالی‌رتبه‌ی این کشور برای گفت‌وگو با مقام‌های حکومتی وارد کابل شد.

وجود دارد. اما عبدالله در این زمینه گفت که در تشکیل کابینه‌ی جدید بین او و رییس جمهور اختلافی وجود ندارد و دلیل تأخیر آن دقت و مشوره‌ی زیاد بوده است.

او افزود، مردم انتظار داشتند اعضای کابینه‌ی جدید زودتر معرفی شوند، اما بحث کابینه یک بحث عادلی نیست. رییس اجرایی گفت، در تشکیل کابینه به مشوره و وقت زیاد نیاز بود و حالا وقت آن رسیده که مردم ببینند که اعضای کابینه‌ی جدید چه کسانی‌اند. رییس جمهور پیش‌تر گفته بود که اعضای کابینه چهره‌های جدید خواهند بود.

یک ادعای غیر قانونی،

روند قانونی تدارکات را زمان گیر ساخت

خبرنگار وارثی

هادی دریایی

نشست مشترک!

حتما شما هم شنیده‌اید که طالبان پاکستانی بر یک مکتب در پشاور حمله کردند و بیش از ۱۳۰ نفر را کشتند و بیش از ۱۲۰ نفر دیگر را هم زخمی کردند. این حمله به قدری خونین بود که حالا هیچ رهبر و رییس جمهوری نمانده که به مقام‌های پاکستانی تلیفون کرده و آن را تقبیح نکرده باشد. از اوباما گرفته تا نخست‌وزیر هند و حضرت امام ایران! بعضی‌ها می‌گویند که جناب اشرف غنی هم تماس گرفته و غم‌شریکی خویش را از طریق تلیفون و از راه گوش نخست‌وزیر پاکستان، وارد قلب و ذهن آن‌ها کرده؛ اما یک عده‌ی دیگر می‌گویند که جناب اشرف غنی بارها تلاش کرد که با مقام‌های پاکستانی تماس بگیرد و این حادثه‌ی الم‌ناک را تقبیح کند و برای دولت پاکستان صبر عظیم بخواهد؛ اما متأسفانه هربار که زنگ می‌زد، از آن طرف یک دخترخانم به زبان اردو می‌گفت که «اپکھی میلاهو نمبر ایس حال مصروف هی». بعد جناب داکتر صاحب مانده شد و تصمیم گرفت که دیگر زنگ نزند. مقام‌های پاکستانی که هرچه منتظر تماس تلیفونی سرداران افغانستان نشستند، کسی زنگ نزد. فقط داکتر صاحب ذبیح‌الله مجاهد به نمایندگی از طالبان افغانستان زنگ زده و این درد عظیم را به ملت پاکستان تسلیت گفته و از خداوند سبحان خواسته که دیگر در پاکستان انتحار نشود. گفتم که مقام‌های پاکستانی هرچه نشستند، سرداران ما زنگ نزدند. آن‌ها فکر کردند که ممکن است این سرداران افغانستان از این غم بزرگ شادمان شده باشند. فوراً یک هیأت بلندپایه‌ی کوتاه‌ماده را به رهبری جنرال راحل شریف، روانه‌ی کابل کردند تا از ما بپرسند که چرا با آن‌ها غم‌شریکی نمی‌کنیم. بلاناغه رفتند سراغ رییس جمهور! خوش‌بختانه رییس جمهور این حمله را با شدیدترین الفاظ تقبیح کرد. وی با زبان غرا و کلمات اعلیٰ به سمع حضرت راحل شریف آمده از آن کشور کثیف رساند که حالا وقت مبارزه‌ی مشترک صادقانه و مؤثر علیه تروریسم رسیده (ما فکر می‌کنیم هنوز وقت مبارزه علیه تروریسم نرسیده، بگذارید یک چند سال دیگر هم هر روز انتحار و انفجار کنند. تازه چندین سال از انتحار و انفجار می‌گذرد. بناءً خواهش ما از آقای اشرف غنی این است که این حرفش را پس بگیرد و رسماً اعلام کند که نه! هنوز وقت مبارزه علیه تروریسم نرسیده و دولت افغانستان حاضر است چندین سال دیگر نیز در برابر انتحار و انفجار هم چنان بی‌میل و بی‌خار باشد و از دولت پاکستان هم تقاضا می‌کند که زیاد غصه‌ی این حمله را نداشته باشد، چند روز بعد وضع عادی می‌شود) و دولت افغانستان آماده‌ی هر نوع مبارزه علیه تروریسم می‌باشد. رییس جمهور ما نام خدا که یک دفعه نوبت سخن گفتن برایش رسید، زیاد حرف‌ها می‌زند. وی، منظورم از وی رییس جمهور است، گفت، حمله‌ی اخیر در پشاور، حمله بر تمام ملت افغانستان، مردم مسلمان و تمام بشریت بود. سپس قیل از آن که نوبت به راحل شریف برسد، رییس جمهور ما اضافه کرد، دولت ما آماده است که به‌صورت مستقل و یک‌جا با پاکستان علیه تروریسم و افراطیت مبارزه کند و صلح را به افغانستان بیاورد. همین را نگو بلا بگو! اشک از چشمان آن جنرال صاحب بال، جاری شد. آن جنرال در حالی که فکر می‌کرد انتحاری‌های پشاور هم جزء همان کسانی بوده که از زندان‌های افغانستان به‌خاطر مصالحه آزاد شده بوده‌اند، یک دستمال اتمی از جیبش بیرون کشید و اشک‌هایش را پاک کرد و گفت، ما دنبال عاملان این حمله هستیم. نخست‌وزیر ما قسم خورده که انتقام قطره قطره خون ریخته شده‌ی فرزندان پاکستان در این حمله را از عاملان و دشمنان پاکستان بگیرد. گفته می‌شود که راحل شریف گفته که وطن شما هر روز انتحاری می‌شود، هر روز فرزندان افغانستان کشته می‌شوند، شما چرا در صدد گرفتن انتقام خون آن‌ها نیستید؟ خوش‌بختانه در همین وقت نوبت یک‌بار دیگر به آقای غنی رسید و وی گفت که حمله‌کنندگان روز گذشته در پشاور، همانند تروریستانی اند که در پکتیکا و لیسه‌ی استقلال شهر کابل حمله کرده بودند. تازه گرماگرم این گفت‌وگو را شاهد بودیم که هردو نفر تأکیدات خویش را بیرون کشیده و به‌روی هم مالیدند و هر کدام بی‌کارشان رفتند. البته گفته می‌شود که رییس جمهور ما خیلی عجله داشته؛ چون بر اساس گزارش‌ها، یک معلم ایرانی، چهار دانش‌آموز افغانی خویش را به‌خاطر نیاوردن کتابچه‌های‌شان، به تشناب برده و آن‌ها را مجبور به خوردن گلاب‌بررو می‌کند. هیچ‌کس نبوده که آن چهار دانش‌آموز را ضمانت بکند که در آینده از آن غلط‌ها نکنند و هر روز کتابچه‌های‌شان را بیاورند. روی همین حساب، چون رییس جمهور ما خیلی دلسوز است، قرار بوده که آن چهار پسر را ضمانت بکند و نگذارد که معلمش، بیش‌تر از این به آن‌ها چیز بخوراند. گفته می‌شود که حضرت امام ضمانت رییس جمهور ما را پذیرفته و به آن معلم دستور داده که این بار را نادیده گرفته و همان قدری که خورانده، کافی است. بعد چون حضرت امام است دیگه، در آخرش گفته که علی‌لننته‌الله علی‌الغوم الظالمین!

شرکت برادران ورس به کمیته‌ی تدارکات وزارت احیا و انکشاف دهات مراجعه نکرده، مستقیم به لوی سارنوالی مراجعه نموده که نظر به حکم ماده‌ی ۲۴ و ۲۵ دستورالعمل، برای داوطلبان که خود در پای آن امضا نموده است، غیراصولی می‌باشد؛ به‌خاطری که پروژه‌ی متذکره تاکنون از کمیسیون خاص تدارکات وزارت مالیه منظور نگردیده و به اطلاع عامه نرسیده است. در اثر عرایض جداگانه‌ی شرکت ترانسپورتی ورس و مکاتیب واصله‌ی سارنوالی پیرامون موضوع، بار دیگر این پروژه به اعلان داوطلبی سپرده شده که تاکنون نهایی نشده و برنده‌ی واحد مشخص نگردیده است. نظر به دلایل فوق و نامه‌ی اخیر لوی سارنوالی، دوسیه‌ی مذکور به وزارت احیا و انکشاف دهات غرض تدقیق و مطالعه محول گردیده است. قابل تذکر است که در اثر تدقیق و بررسی، شرکت‌های متذکره واجد شرایط نبوده، این پروژه به اعلان مجدد سپرده شده و غرض اطمینان، جریان موضوع به سارنوالی اطلاع داده شده است. در حال حاضر قرارداد کرایه‌گیری فی مابین وزارت احیا و انکشاف دهات و شرکت مرکزیما برای ۴۶ عراده وسایط کهنه‌ی بدون ایرکندیش و بخاری، روزانه مبلغ ۲۲۵۰۰۰ افغانی جریان دارد؛ در حالی که اگر قرارداد فی مابین شرکت عابد و این وزارت عقد گردد، نرخ شرکت عابد برای ۳۹ عراده وسایط مجهز با ایرکندیش، ۱۵۰۹۷۴ افغانی روزانه خواهد بود که تفاوت میان مرکزیما و شرکت عابد ۷۴۰۲۶ افغانی روزانه خواهد شد. اگر به ۲۵۰ روز حساب شود، دولت با قرارداد نمودن با شرکت عابد، مبلغ ۱۸۵۰۶۵۰۰ افغانی نظر به قرارداد فعلی که همراه مرکزیما جریان دارد، مفاد خواهد کرد و به نفع بیت‌المال و منافع عامه خواهد بود.

با احترام

محمد داود نعیمی

رئیس اطلاعات و ارتباط عامه

هیأت بررسی در مورد نرخ‌های مقایسوی و ردیف‌بندی شرکت‌ها ابراز نظر نمودند که تذکار تفصیلی آن از یک‌طرف از حوصله‌ی کاغذ بیرون است و از جانب دیگر، از اصل جواب به خوانندگان محترم دور می‌شود؛ چون مدعی شرکت ترانسپورتی برادران ورس است، مختصر در مورد می‌نگاریم: شرکت ترانسپورتی ورس جزء الف ماده‌ی ۴،۴ شرطنامه‌ی معیاری را تکمیل نکرده است که نظر به جزء ۶ ماده‌ی ۳۳ قانون تدارکاتی، مسترد می‌گردد. هم‌چنان شرکت برادران ورس از ارائه‌ی وسایط ایرکندیش‌دار که یکی از شرایط مهم تدارکات بود، ابا ورزیده و در پای ورق شرطنامه طور کتبی اظهار داشته که وسایط شرکت برادران ورس فاقد ایرکندیش می‌باشند؛ در حالی که وسایط ایرکندیش‌دار یکی از شرایط مهم بوده و شرکت ورس جوابگو نمی‌باشد. جزء ۶ ماده‌ی ۳۳ قانون تدارکات چنین صراحت دارد: آفرهایی که مشخصات شرطنامه در آن رعایت نشده باشد، مسترد می‌گردند، بناءً دلیل مستردشدن شرکت متذکره صراحت دارد و مطابق شرطنامه، مبلغ تعیین شده را تکمیل نکرده است. اعطا نکردن قرارداد به شرکت برادران ورس، خساره به بودجه‌ی دولت نه، بلکه رعایت جزء ۶ ماده‌ی ۳۳ قانون تدارکات بوده است. باید گفت که روند تدارکات محرم است، تا زمانی که اداره یک شرکت داوطلب را برنده اعلان ننماید، ضرورت به اطلاع‌رسانی به عامه نیست. داوطلبان، مستند به اداره‌ی مربوط مراجعه نمایند تا به قناعت ایشان پرداخته شود. در صورتی که اداره نتواند قناعت‌شان را فراهم نماید، در آن‌صورت می‌توانند به نهادهای قانونی و مراجع بالاتر شکایت کنند؛ در حالی که در شرطنامه در این مورد به‌وضاحت آمده است.

به اداره‌ی محترم روزنامه‌ی وزین اطلاعات!

در صفحه‌ی نخست شماره‌ی ۷۳۰ تاریخ ۲۲ قوس روزنامه‌ی شما، مطلبی زیر عنوان (یک امضا و ۱۵ میلیون خساره برای دولت) به چاپ رسیده که جز ادعای رییس یک شرکت حمل‌ونقل درگیر داوطلبی بیش نبوده و تاکنون در پیوند به عقد قرارداد و رساندن خساره به دولت هیچ اجرائاتی صورت نگرفته و داوطلبی مواجهه شده با جنجال، به اعلان مجدد رفته و تاکنون در مورد آن تصمیمی اتخاذ نگردیده است. هرگاه قرارداد عقد گردد، بر مبنای قانون خواهد بود و کوچک‌ترین تخطی از قانون صورت نخواهد گرفت. غرض روشن شدن موضوع، توقع می‌بریم این مطلب را که حاوی مشکل شرکت‌ها و کاستی‌های روند تدارکاتی و سوء تفاهات است، به‌دست نشر بسپارید. بتاريخ ۳ ثور سال ۱۳۹۳ اعلانی مبنی بر قرارداد کرایه‌گیری ۳۹ عراده موتر غرض حمل‌ونقل کارمندان وزارت احیا و انکشاف دهات در ۳۹ مسیر، در روزنامه‌ی ملی آرمان به چاپ رسید. به‌تاریخ سوم جوزای ۱۳۹۳ از میان ۲۷ شرکت، ۴ شرکت آن در «آفرگشایی» اشتراک نمودند و در این روند سه تن از کارمندان وزارت به‌حیث هیأت ارزیابی تعیین گردیدند. هیأت ضمن ترسیم جدول معرفی پروژه، موقعیت، مرجع تمویل‌کننده و قیمت تخمینی پروژه به اساس نرخ روز، که حاوی «۲۰۷۶۹۴» افغانی می‌شود و سایر مشخصات شرکت‌های اشتراک‌کننده، هریک ترانسپورتی آبدرد، برادران ورس، افغان بومیکا و شرکت ترانسپورتی مرکزیما می‌باشد که متکی به حکم ۶۹ طرزالعمل تدارکات و دلایل هیأت در رابطه به رد شرکت‌ها در این داوطلبی، طور ذیل بود. ۱- شرکت ترانسپورتی آبدرد به علت خانه‌پری نکردن ستون قیمت فی واحد بل مشخصات خط‌السیرها و عدم ارائه‌ی سرمایه‌ی نقدی در مطابقت با شرطنامه. ۲- شرکت ترانسپورتی برادران ورس بنا بر عدم خانه‌پری تمام بل مشخصات خط‌السیرها و فرار از مسئولیت‌پذیری رفع اشتباهات محاسباتی که پروسه‌ی رقابت را زیر سوال می‌برد. ۳- شرکت ترانسپورتی افغان بومیکا هم بنا بر عدم خانه‌پری تمام بل مشخصات خط‌السیرها و فرار از مسئولیت‌پذیری رفع اشتباهات محاسباتی که پروسه‌ی رقابت را زیر سوال می‌برد. ۴- شرکت ترانسپورتی مرکزیما به دلیل عدم خانه‌پری تمام بل مشخصات خط‌السیرها و فرار از مسئولیت‌پذیری رفع اشتباهات محاسباتی که پروسه‌ی رقابت را زیر سوال می‌برد. این هیأت گزارش را به هیأت تدارکات ارسال نموده و پس از آن مقام وزارت حکم اعلان مجدد را صادر نمود. به‌تاریخ ۱۳۹۳/۴/۳ پروژه به اعلان دوباره رفت و از طریق روزنامه‌ی هشت صبح به اطلاع داوطلبان رسانیده شد و به‌تاریخ ۱۳۹۳/۵/۱ داوطلبان اشتراک نمودند.

«مادر بزرگ افغانستان»؛

بانوی امریکایی که عمرش را وقف فرهنگ افغانستان کرد

منبع: AP

برگردان: جواد زاولستانی

و اسناد شده بود. اما لوئیس متهم به جاسوسی برای امریکا شد و در سال ۱۹۷۸ از افغانستان اخراج گردید. سال بعد، شوروی بر افغانستان حمله کرد و هرودی آنان به ایالات متحده برگشتند و آقای دوپری تدریس در دانشگاه دوک را آغاز کرد. سپس آنان به شهر لاهور پاکستان نقل مکان کردند و با مهاجران افغانستان در پاکستان و نهادهای خیریه‌ای که آنان را کمک می‌کردند، تماس برقرار کردند و به گردآوری گنجینه‌های معلومات در باره افغانستان ادامه دادند. سرانجام، سه سال پس از مرگ شوهرش، خانم دوپری در سال ۱۹۹۲ به افغانستان برگشت و وقتش را برای بودن در کابل و کارولینای شمالی که او و لوئیس خانهای در آن‌جا ساخته بودند، تقسیم کرد.

او شاهد تلخ‌کامی‌های افغانستان در دوران جدید بوده و امیدوار است که رییس‌جمهور جدید بتواند فساد و قوم و خویش‌پرستی را که میراث حکومت ۱۳ ساله‌ی کرزی است، از بین ببرد.

شعار مرکز منبع معلومات افغانستان که «ملت‌سازی از طریق شریک کردن معلومات» است، خلاصه‌ی مأموریت شخصی خانم دوپری است؛ گسترش سواد در کشوری که اکثر جمعیت آن سواد خواندن و نوشتن ندارند. این مرکز در حدود ۳۰۰ کتاب را که خواندن آن‌ها آسان است، در باره‌ی موضوعات مختلف (از زنبورداری تا زلزله‌شناسی) تهیه کرده و به مناطق دوردست می‌فرستد. او می‌گوید این کار آنان به منظور از بین بردن شکاف توسعه (بین روستا و شهر) انجام می‌شود.

خانم دوپری می‌گوید: «ما می‌خواهیم کارهای زیادی را انجام دهیم، اما یک روز فقط ۲۴ ساعت است.»

تلاش کردند که گذشته‌ی پیش از اسلام افغانستان را از صفحه‌ی روزگار محو سازند. آنان مجسمه‌های بزرگ بودا در بامیان را اندکی پیش از ۱۱ سپتامبر، با داینامیت منفجر کردند.

اما دوپری میراث فرهنگی را تحمل کشورهای باثبات نمی‌داند، بلکه عنصر ضروری برای یک پارچه نگه‌داشتن کشورهای جنگ‌دیده می‌داند.

دوپری می‌گوید: «آنان درک نمی‌کنند که یک پارچگی کشور بستگی به ارزش‌های فرهنگی آن دارد. این مسئله درک قدرت فرهنگی یک کشور است و این درک از ارج گذاشتن به ارزش‌های گذشته و استقبال از ارزش‌های جدید است. ارزش‌های کهن و جدید باید با یکدیگر تنیده شوند و این کاری است که ما در تلاش انجام آن هستیم.»

دوپری به‌زودی پس از ورودش به کابل به عنوان همسر یک دیپلمات امریکایی، از مجسمه‌های ۲۰۰۰ ساله‌ی بودا در بامیان دیدن کرد و پس از آن سفر، یک کتاب رهنمای سفر به بامیان را نوشت. این کتاب نخستین اثر از مجموعه‌ی سفرنامه‌های او بود که عکس‌های سیاه و سفید را که خودش گرفته بود، ضمیمه‌ی آن ساخت. او نسخه‌ی دست‌نویس کتاب رهنما برای بامیان را به شوهر آینده‌اش لوئیس دوپری سپرد و امیدوار بود که او رهنمای‌اش کند. اما لوئیس آن را اندک شمرد و بر پوش آن نوشت: «خوب است، اما هیچ چیز، ابتکاری نیست.»

خانم دوپری خشم‌گین شده بود. او می‌گوید: «اما من هرگز از کارم دست برنداشتم.» در سال ۱۹۶۶ آنان با هم ازدواج کردند.

خانه‌ی آنان در کابل تبدیل به نمایشگاه انواع آثار

مردم افغانستان دوپری را از خودشان می‌پندارند و برخی‌ها حتا او را «مادر بزرگ ملت» یاد می‌کنند. در سال ۲۰۰۵ که اشرف غنی رییس دانشگاه کابل بود، برای او اتاقی داد تا در آن ده‌ها هزار سند تاریخی‌اش را نگهدارد و رییس‌جمهور کرزی پول ساخت مرکز منبع معلوماتی افغانستان را برای او پیدا کرد. کرزی و غنی، هر دو، دوستان قدیمی اویند.

خانم دوپری اکنون رییس یکی از بهترین مراکز تحقیقاتی در باره‌ی میراث فرهنگی افغانستان است. این میراث‌های تاریخی-فرهنگی مربوط هزارها سال پیش می‌شوند، قبل از جاده‌ی ابریشم و دوران حمله‌ی اسکندر کبیر و ظهور زرتشت پیامبر.

او با گلایه می‌گوید که افغانستان پس از ورود اسلام در سده‌ی هفتم میلادی تاکنون درست شناخته نشده و نقش تاریخی یا نفوذ آن بر حوزه‌های اطراف آن در کتاب‌های درسی مکاتب افغانستان درست بازتاب نیافته است.

دوپری می‌گوید: «تاریخ عشق بزرگ من است و من دریافته‌ام که مردم افغانستان علاقه‌ای به تاریخ ندارند، به‌ویژه احساس هویت در جوانانی که سال‌ها در اردوگاه‌های مهاجرت در ایران و پاکستان زندگی کرده‌اند، ضعیف است و نمی‌دانند که از افغانستان بودن یعنی چه. به این دلیل، آنان همیشه به فکر بیرون رفتن از افغانستان اند.»

شاید بتوان مردم افغانستان را به‌خاطر غفلت از تاریخ‌شان بخشد. حمله‌ی شوروی بر افغانستان که تقریباً یک دهه دوام کرد و به‌دنبال آن، جنگ خونین داخلی که به ظهور طالبان انجامید، این کشور را از همه‌ی داشته‌هایش محروم کرد. تندوران اسلام‌گرا

ننسی هیچ دوپری (Nancy Hatch Dupree)

در نخستین دیدارش از افغانستان در سال ۱۹۶۲، عاشق این کشور شد و مأموریتش را برای حفظ میراث فرهنگی این سرزمین کهن که بر اثر جنگ‌های معاصر داغ‌دار گردیده است، آغاز کرد. در روزهای خوشی این سرزمین، او افغانستان را همراه با عشق دیگرش، لوئیس دوپری (Louis Dupree) می‌پیمود. لوئیس نیز شهروند ایالات متحده بود که تاریخ افغانستان را مطالعه می‌کرد، سفرنامه می‌نوشت، کتاب و نقشه جمع می‌کرد، عکس می‌گرفت و کم‌یاب‌ترین نمونه‌های موسیقی افغانستان را ثبت می‌کرد. در سال‌های پر از شور و شرف دهه‌ی ۶۰ میلادی، این زوج به تلاش‌های‌شان برای افغانستان از بیرون نیز ادامه دادند. اکنون مجموعه‌ی نفیس و بزرگ آنان در مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل، ذخیره‌ی کم‌یابی است که ما را به

سفر به گذشته‌ی این کشور فرامی‌خواند. دوپری ۸۷ ساله با شلوار-پیراهن سبز روشن، جاکت پارچه‌ای و دست‌مال آبی که تصویر رنگینی می‌سازد، در دهلیزهای مرکز منبع معلومات افغانستان قدم می‌زند و در این‌جا و آن‌جا می‌ایستد و عکس‌های دل‌خواهش را از مجموعه‌ی ۹۰ عکس استیو مک‌کیوری، نشان می‌دهد. یک ماه‌نامه‌ی دوران طالبان به زبان انگلیسی که پوش براق و عنوان «امارت اسلامی» را بر خود دارد و نیز هزارها عکسی که لوئیس آن‌ها را در جریان کاوش‌های باستان‌شناسی‌اش گرفته، شامل این مجموعه اند. برای این مجموعه، روزنامه‌هایی گردآوری شده‌اند که تاریخ نشر آن‌ها به دهه‌ی ۱۹۲۰ میلادی برمی‌گردد و کم‌یاب‌ترین کتاب‌ها که دوپری تنها نمونه‌ی آن‌ها را دارد.

خط لوله‌ی ساخت امریکا ورفتن به سمت «خرابی مصیبت‌بار»

منبع: FREEBEACON

نویسنده: آدام کریدو

برگردان: حمید مهدوی

برای «خرابی مصیبت‌بار» مهیا کنند. با توجه به این شرایط، از ظرفیت کامل خط لوله استفاده نمی‌شود. یک منبع که در مورد این پروژه آگاهی دارد، گفت که طبق برآوردها ایالات متحده از سال ۲۰۱۱ بدین سو ۱۴ میلیون دلار را برای تأمین مواد مورد ضرورت بازسازی این خط لوله هزینه کرده است. با این حال، این رقم هزینه‌های مربوط به آموزش افغان‌ها برای نظارت درست از خط لوله را شامل نمی‌شود.

ایالات متحده پایپ جدیدی به طول ۱۵ کیلومتر را خریداری کرده است و قبلا به افغان‌ها کمک کرده است تا ۱۲ کیلومتر از «بخش‌های پوسیده شده‌ی» خط لوله را تعویض کنند. با این وجود، واضح نیست که آیا ایالات متحده به اندازه‌ی کافی در افغانستان خواهد ماند و به افغان‌ها کمک خواهد کرد تا ۳ کیلومتر باقی مانده را تعویض کنند یا خیر.

سیگار در این نامه‌اش می‌گوید، «نگران» است که افغان‌ها «ظرفیت تکمیل نصب ۳ کیلومتر باقی‌مانده‌ی خط لوله‌ی تبدیلی، تحمل فشاری که هنگام بررسی ریزش به‌تدریج افزایش می‌یابد و مراقبت از خط لوله در آینده و بدون ادامه‌ی همکاری‌ها و راهنمایی را ندارد». سیگار می‌گوید: «مقام‌های سفارت امریکا نگرانی‌های ما را انعکاس داده‌اند» و واضح ساخته‌اند که افغان‌ها «مواد و تخصص لازم برای نظارت مناسب از خط لوله و تعمیر ریزش در خط لوله» را ندارند. این خط لوله هم‌چنین فاقد یک سیستم محافظتی کلیدی است، سیستمی که ناظران را قادر می‌سازد تا آسیب‌پذیری‌های داخل خط لوله را مشخص کنند. نظر به گفته‌ی سیگار، فقدان این سیستم محافظتی «ارزیابی وضع زنگ داخلی یا خارجی لوله‌ها را تقریباً ناممکن می‌سازد». در این نامه آمده است که دیگر «ساحات ناامن» در امتداد خط لوله، مانع انجام سروی کامل از ریزش در خط لوله شده‌اند. سیگار هشدار می‌دهد که «توانایی افغان‌ها در بازرسی کامل خط لوله، دلیل نگرانی‌هاست.»

نگرانی‌های کلان بسیاری‌ها را برجسته می‌سازد که افغانستان به‌سرعت و به‌طور بالقوه در خشونت‌ها سقوط خواهد کرد. نظر به گفته‌ی سیگار، هرچند طی سال‌های گذشته وضع این خط لوله بهبود یافته است؛ اما ایالات متحده برای تکمیل کار بازسازی آن باید بیش‌تر سرمایه‌گذاری کند، یا خطر ملامت شدن به‌خاطر «خرابی مصیبت‌بار» این خط لوله را بپذیرد.

سیگار در این هشدارنامه‌اش نوشت: «اداره‌ی توسعه‌ی بین‌المللی ایالات متحده و مقام‌های سفارت امریکا در کابل نیز در مورد گروه کاری برای عملیات‌های کسب و کار و ثبات و پروژه‌ی خط لوله‌ی شیرغان-مزار، اظهار شک و تردید کرده است». «اداره‌ی توسعه‌ی بین‌المللی ایالات متحده و مقام‌های سفارت امریکا به ما گفتند که اندازه‌ی کامل زنگ خوردگی مشخص نیست؛ چون گروه کاری برای عملیات‌های کسب و کار و ثبات، در تحلیلش به‌جای آزمایش تمام طول لوله، صرف ۲۹ محل جداگانه را آزمایش کرد.»

این نامه توضیح می‌دهد: «این مقام‌ها هم‌چنین اظهار نگرانی کردند که در صورتی که گروه کاری برای عملیات‌های کسب و کار و ثبات عملیات‌هایش را در افغانستان متوقف سازد، [افغان‌ها] قادر به تکمیل کار بازسازی خط لوله نخواهند بود». «این مقام‌ها گفتند که اگر «مهندسان افغانی» تنها گذاشته شوند که بدون کمک گروه کاری کسب و کار و ثبات کار را تکمیل کنند، در صورتی که خرابی مصیبت‌بار در این خط لوله به میان آید، حکومت افغانستان احتمالاً ایالات متحده را ملامت خواهد کرد.»

تحلیلی که در سال ۲۰۰۴ توسط یک شرکت مهندسی فرانسوی انجام شد، دریافت که «زنگ‌زدگی، طرح ضعیف، جوشکاری با کیفیت پایین و فقدان پشتیبانی مناسب از خط لوله»، در خط لوله مشکلات ایجاد می‌کنند. نظر به هشدارنامه‌ی سیگار، در این گزارش به «میزان بالای ریزش» و دیگر «کاستی‌ها و ناکارایی‌ها» اشاره شده است که می‌توانند زمینه را

کار و ثبات» در این کشور جنگ‌زده میلیون‌ها دالر را در بازسازی ساحات ناامن خط لوله سرمایه‌گذاری کرده است، «این پروژه هنوز تکمیل نشده است» و با پایان یافتن عملیات‌های ایالات متحده در کشور، «گروه کاری عملیات‌های کسب و کار و ثبات به‌زودی فعالیت‌هایش در افغانستان را متوقف خواهد ساخت». هم‌زمان با خروج ایالات متحده از افغانستان و واگذاری مسئولیت‌های کلیدی به حکومت مرکزی، سیگار

(سیگار)، که یک نهاد نظارتی حکومتی است، با وجودی که قرار برآوردها ایالات متحده ۱۴ میلیون دالر را در تلاش‌ها برای بازسازی این خط لوله هزینه کرده است؛ اما مهندسان هنوز موفق نشده‌اند مشکل ساحات آسیب‌پذیر آن را برطرف کنند. طبق هشدارنامه‌ای که سیگار به چاگ هیگل، وزیر دفاع ایالات متحده ارسال کرده است، با وجودی که «گروه کاری پنتاگون برای عملیات‌های کسب و

مقام‌های امریکایی هشدار می‌دهند که اگر ایالات متحده در زمینه‌ی تعمیر یک خط لوله‌ی کهنه‌ی گاز به طول ۵۵ مایل در افغانستان، فوراً اقدامی نکند، کاستی‌ها و ناکارایی‌های گسترده می‌تواند به «خرابی مصیبت‌بار» در این خط لوله بیانجامد. نظر به گفته‌های مقام‌های نظارتی حکومت، خط لوله‌ی شیرغان-مزار «سال‌هاست که زنگ خورده است». نظر به گفته‌ی سربازرس ویژه برای بازسازی افغانستان

ناگاه‌های حکومت وحدت ملی و افزایش ناامیدی مردم

محمد آصف دادگر

ملی از اولین روزهای عمر این حکومت، کارشان را با ناکامی آغاز کردند و پای‌شان برای رهبری مدیرانه‌ی کشور می‌لنگد. حال که این حکومت استقرار یافته، دچار یک سردرگمی مطلق می‌باشد. رهبران آن بار دیگر روی جزئیات توافقات قبل از تشکیل حکومت وحدت ملی اختلاف دارند و برای تشکیل کابینه هم‌نظر نمی‌باشند و تا اکنون نتوانسته‌اند که اعضای کابینه را به پارلمان معرفی کنند و روی تقسیم قدرت با هم‌دیگر چانه‌زنی می‌کنند. هنوز فرصت نیافته‌اند که در مورد تأمین امنیت و رسیدگی به مشکلات شهروندان بپردازند. اشرف غنی طالبان را مخالفان سیاسی می‌خواند؛ اما معاونش جنرال دوستم طالبان را قاتل می‌خواند و عبدالله طالبان را دشمنان مردم افغانستان. با این حساب، سردمداران حکومت وحدت ملی از طالبان تعریف واحدی ندارند. این خود فاجعه است.

در زمان کمپاین‌های انتخاباتی شعارهای این مدعیان رهبری کشور را خوب به‌خاطر داریم و طین آن هنوز در گوش‌های مان موج می‌زند. ولی حالا می‌بینیم که گام‌های عملی برای پیاده ساختن این شعارها برداشته نمی‌شوند و ما داریم لحظات بدتر از دوران کرزئی را سپری می‌کنیم. اگر رهبران حکومت وحدت ملی می‌خواهند ناکامی‌های کرزئی را تکرار نکنند، در نخست باید تعریف مشخصی از دوست و دشمن داشته باشند و بدانند که طالبان مخالفان سیاسی نیستند، بلکه دشمنان مردم افغانستان اند. سیاست تضرع آقای کرزئی با طالبان کارساز نبود و ادامه‌ی آن برای افغانستان زیان‌بار است. لذا این سیاست باید با یک پالیسی دقیق و حساب شده تعویض گردد. بیش‌ترین ناکامی حامد کرزئی در خصوص مبارزه با طالبان، شاید از این جهت بود که او گروه طالبان را که هر روز خون شهروندان این سرزمین را می‌ریزند و زمینه‌ی زندگی سالم و امنیت را در کشور تخریب می‌کرد، با برادر اشتباه گرفته بود. از سوی دیگر، در روند برگزاری صلح در کشور ناکام بود و هر روز دست به دامن پاکستان می‌زد که در امور افغانستان دخالت نکند. با توجه به عدم صداقت پاکستان و حس منفعت‌جویی این کشور، انتظار همکاری از پاکستان در مورد برقراری صلح در کشور واقع‌بینانه نیست و تأکید بر آن، تداوم روند ناکام پروسه‌ی صلح‌خواهی آقای کرزئی است.

این‌که هنوز از سرنوشت روند دادخواهی آن خبری نیست، امیدوارکننده نیست. بعد از به وجود آمدن حکومت وحدت ملی، انتظار می‌رفت کشور وضعیت متفاوتی را تجربه کند و به همین امید مردم افغانستان دو بار به‌پای صندوق‌های رای‌دهی رفتند و مشتاقانه در انتخابات شرکت کردند. اما متأسفانه دیده می‌شود که ریشه‌های این امیدواری‌ها خشکیده‌اند. تاکنون که بیش‌تر از دو ماه از عمر حکومت وحدت ملی می‌گذرد و مردم به‌جای بهبودی وضعیت، شاهد ماتم از دست دادن عزیزان خویش بر اثر افزایش ناامنی و حملات انتحاری طالبان می‌باشند. وضعیت از هر لحاظ بهبود نیافته است. در جریان ریاست آقای کرزئی انتقاد تند و تیز اپوزیسیون متوجه او بود و او را به‌خاطر برادر خواندن طالبان، سخت تحت فشار قرار می‌داد؛ اما حالا که حکومت جدیدی روی کار آمده است، عدم موجودیت یک اپوزیسیون قدرتمند باعث شده که این فشارهای نه چندان مؤثر هم از بین بروند. کرزئی با برادر خواندن طالبان و عدم مبارزه‌ی جدی با این گروه هراس‌افکن، بنیان‌گذار یک پروسه‌ی ناکام در کشور بود و حالا که عبدالله و غنی روی صحنه آمده‌اند، نیز نتوانسته‌اند این پروسه را جهت متفاوت بخشند. رهبران حکومت وحدت

افغانستان این روزها روزهای سختی را تجربه می‌کند، روزهایی که یادآور تلخی‌های سه دهه جنگ اند، با این تفاوت که در آن زمان جنگ داخلی جریان داشت و به سر و کله‌ی هم‌دیگر می‌زدیم و از یک حاکمیت فراگیر رنج می‌بردیم؛ اما اکنون این‌گونه نیست. ما دارای حکومتی هستیم که رهبری کشور را به‌دوش دارد. اما این حکومت با ضعف و ناتوانی‌هایی همراه می‌باشد. روز هر شهروند این سرزمین با انفجار و تشدید ناامنی آغاز می‌شود و سرخط خبرهای کشور را به خاک و خون کشانده شدن فرزندان آن تشکیل می‌دهد. افزایش حملات انتحاری و موفقیت‌های طالبان در روزهای طلایی حکومت وحدت ملی بیانگر عدم کامیابی این حکومت است. امیدواری‌های اندکی که بعد از ایجاد حکومت پنجاه-پنجاه اشرف غنی و عبدالله به‌وجود آمده بود، کمرنگ شده‌اند. این امیدواری‌ها که از همان نخست بر مبنای کارهای ساده‌ای چون سرزدن‌های بدون اطلاع قبلی به اداره‌های دولتی و عزل و نصب چند تن کارمند یک اداره به‌وجود آمده بودند، حالا دیگر رنگ باخته‌اند و جای‌شان را به ناامیدی مطلق داده‌اند. شعارهای مبارزه با فساد اداری که خیلی خریدار دارند، نیز ناکام مانده‌اند. گرچه اشرف غنی پرونده‌ی کابل بانک را بازگشایی کرد؛ اما از

چهارکد

یادداشت‌های سخیدادهااتف

فیر و خیریت است

سرانجام خاطرمان جمع شد و آمار شد میسر و بوس و کنار هم. حتما می‌پرسید کدام آمار، کدام بوس و کنار؟ اگر از بخش شیرین قضیه شروع کنیم، یعنی از بوس و کنار، ماجرا از این قرار است که حالا معلوم شده این اخوان‌المخالفین که گاه به‌نام برادر ناراضی شناخته می‌شوند، دیگر مجبور نیستند برای بوسیدن چشم‌های سرمه‌دار هم‌دیگر، ولایت‌ها را زیر پا کنند و هی میدان و طی وردک بالاخره به کابل برسند و مواد منفجره‌ی لگن خویش را سویچ کنند و پس از سال‌ها هجران کنار هم‌دیگر بیفتند و مثل جسد خر بو بگیرند. آن دور گذشت و حالا روزگار وصال است. می‌گویید چه‌طور؟

رییس امنیت ملی کشور گفته است که الحمدالله نمی‌دانم ۱۰۰ منزل مسکونی در پایتخت اصلا مرکز فرماندهی تروریست‌ها هستند، از ۱۰۰۰ دروازه‌ی شهر کابل تنها سه تای‌شان بازرسی و کنترل‌کننده دارند، از ۷۹ وزیر و رییس و سرپرست فقط چهار تای‌شان مأمور آی‌اس‌آی نیستند، از چهل هزار مولوی پایتخت فقط بیست نفرشان به ملا عمر بیعت کرده‌اند و...

اکنون، قوغ در دهانم، زبانم چلباسه‌ی مرده، سوال این است که در برابر این وضعیت چه کار کنیم که هم مؤثر باشد و هم دل اخوان‌المخالفین نرنجد؟ بعضی می‌گویند، صبح‌ها لباس راه راه بپوشیم و ورزش کنیم. بعضی می‌گویند، دسترخوان ببندازیم و قاه قاه بخندیم و تنبان فراخ بپوشیم. عده‌ای می‌گویند، چهارمین همسره‌ی خویش را نکاح نماییم و به فتنه‌های دار فانی پشت پا بزنیم و در میان‌شان به عدالت رفتار نماییم و قوامون‌شان باشیم.

راه‌حل‌های دیگری هم پیش‌نهاد شده‌اند. مثلا بعضی می‌گویند که فعال مدنی شویم و به لندن برویم و دیگر نتوانیم برگردیم. حتا عده‌ای معتقد اند که برای خروج از این وضعیت، «قیلون» بکشیم در حد مرگ، و بگذاریم آن قدر دود تنباکو با طعم نعنای از نهادمان برآید که دل برادران بسوزد و دست از کشتار ما بردارند. پیش‌نهاد شما چیست؟

نقد، عیب‌جویی نیست

در این نوشته، نقد را در دو بعدی توصیف می‌کنم که فعلا در جامعه وجود دارند. به باور من، یکی از این ابعاد مایه‌ی درس است و دیگری برای عبرت.

در نقد، اصل بر اصلاح است. کار منتقد متفاوت از یک عیب‌جوی حسود است. در این نوع، در کنار برجسته کردن نکته‌های ضعف، قوت‌ها نیز یادآوری می‌شوند. متن برآمده از این‌گونه نقد، در کنار زشتی‌ها، از زیبایی‌ها نیز حکایت می‌کند. عموما انتقادهای این چنینی در فضای دوستانه و صمیمانه شکل می‌گیرند، ادامه پیدا می‌کنند و خاتمه می‌یابند. طرفین به‌جای دشمنی، احساس صمیمیت می‌کنند. در نتیجه منتقد به‌جای این‌که خودش را رسوا سازد، توانایی خود را در عرصه‌ی نقد و نقادی به نمایش می‌گذارد. کسی که نقد می‌شود، مورد حمله قرار نمی‌گیرد؛ زیرا اصلا حمله‌ای وجود ندارد. ترسی از برد و باخت بر جبین نقدشونده یا نقدکننده مشاهده نمی‌شود. هر دو طرف نقد از همان اول برنده‌ی مسابقه به‌حساب می‌آیند. سوال‌ها پاسخ داده می‌شوند. دشمن‌ها کنار گذاشته می‌شوند. اصول نقد مراعات می‌شوند. بحث معطوف به بهبود امور و نقد از سر خیرخواهی می‌باشد. منتقد این چنینی راهکارهای خودش را نیز ارائه می‌کند؛ چون احساس توانایی می‌کند، نه ناتوانی. برعلاوه، منتقد خود و نقد خودش را نیز ارزیابی می‌کند. به بیان دیگر، این‌گونه نیست که عیب کوچکی به اندازه‌ی کاه را که مربوط دیگران باشد، کوهی بسازد بزرگ؛ اما در مورد خودش، عیب کوه‌بیکر خویش را کاه بنمایاند. حرف‌ها به‌صورت مستند و با استدلال و مدرک مطرح می‌شوند. تخریب و انعطاف‌ناپذیری جایش را به پویایی می‌بخشد. به مفسر نیازی نیست؛ زیرا به‌جای استفاده از لغات قلمبه-سلمبه و بیان مغلق، پیچیده و مبهم که تنها به‌درد خلق معما می‌خورد، نقد به‌صورت واضح و روشن بیان می‌شود. نقد، صحیح نبودن موضوع مورد نقد را پیش‌فرض نمی‌گیرد، نقد، ایدیولوژیکی و مبتنی بر احساس نیست. خرد به داوری می‌نشیند. منتقد جانب‌داری ایدیولوژیکی را دخیل نقد خود نمی‌کند و الا آن را بی‌ارزش کرده است. واقعیت‌ها، ماورایی نیستند. تجربه‌پذیر و تعمیم‌پذیر اند. هرکسی می‌تواند با تکرار عمل به همان نتیجه‌ای دست یابد که منتقد رسیده است. فرایند مذکور برای مخاطبان لذت‌بخش و مفید است.

منتقد در ادبیات با برجسته کردن عیوب و محاسن کلام، سره را از ناسره جدا می‌کند. نقاط ضعف و قوت افراد در معادلات و رفتارهای اجتماعی را بررسی کرده، منجر به انکشاف نکات قوت و از بین بردن نقاط ضعف می‌شود که در این‌صورت نتیجه‌ای جز پیشرفت ندارد. افراد و افکارشان وقتی در معرض نقد قرار می‌گیرند، اصلاح و آبدیده می‌شوند.

نقد با شک آغاز می‌شود، همان شکی که منشایی تمام پیشرفت‌های عظیم بشری است. نقد امکان تغییر اصول و تیوری‌ها را فراهم می‌سازد. دانشمندان تنها با روش نقد نتوانسته‌اند دگرگونی ایجاد کنند. گذار از وضع موجود به وضع مطلوب هم در فرد، هم در جامعه و هم در عرصه‌ی علم و دانش امکان‌پذیر نیست، مگر با ترویج حرکتی به‌نام انتقاد و انتقادپذیری. نقد زمینه را مساعد می‌کند تا بفهمیم وقتی نقد می‌کنیم، چقدر در این نقد و پرسش‌گری‌مان از عقل بهره گرفته‌ایم. امروزه بینش‌های مدیریتی نیز قبول کرده‌اند که انتقاد را می‌توان به عنوان یکی از

محمد کبیر مبارز

روش‌های مؤثر در مدیریت نیز به‌کار برد. آن‌ها حتا در مدیریت سیاسی به استفاده از این شیوه تأکید کرده‌اند.

اما بر عکس از عیب‌جویی توهین می‌بارد. امنیت در خطر می‌افتد. دشنام چاشنی می‌شود. معنا می‌ماند و حاشیه‌های نامرتب بی‌موضوع بحث می‌شوند. گفتن از ارزش می‌ماند. خیانت آشکار می‌شود. شخصیت زوال می‌کند. نسبی‌گرایی قبرستانی می‌شود. آری، این‌جا مخالف متولد می‌شود. در این‌جا در حقیقت کشمکش هست، نقد نیست.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

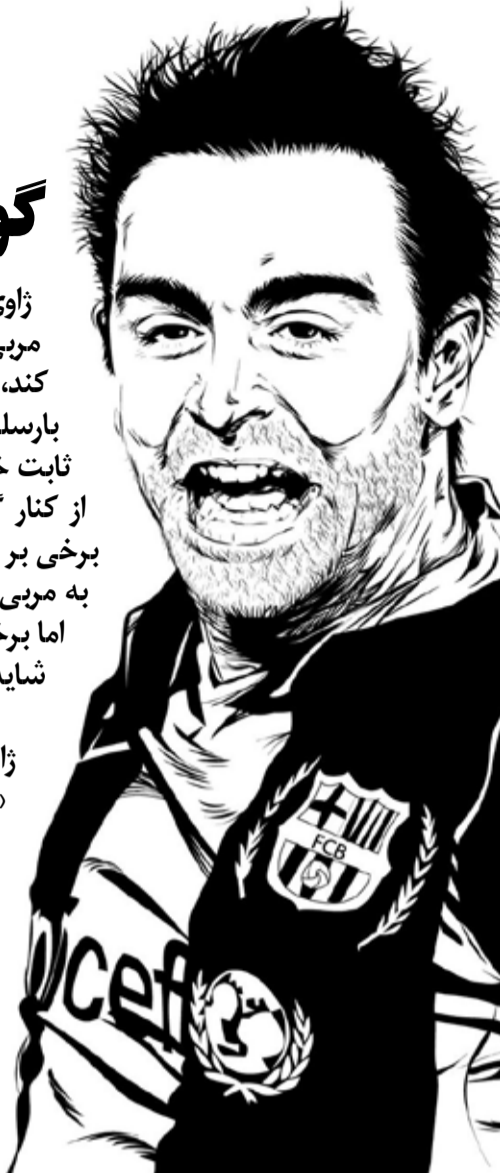
Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		برای متعلمین و محصلین	
6 Months	100\$ USD	۲۵۰۰ افغانی	شش ماهه	۷۵۰ افغانی	سه ماهه
Annual	180\$ USD	۴۰۰۰ افغانی	یک ساله	۱۳۰۰ افغانی	شش ماهه
				۲۵۰۰+ افغانی	یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسؤلیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

ژاوی: امیدوارم گواردیولای بعدی بارسا باشم

ژاوی در روزهای پایانی فوتبال خود قرار دارد. از کاپیتان بارسا به عنوان مربی آینده‌ی بارسلونا و کسی که می‌تواند موفقیت‌های گواردیولا را تکرار کند، یاد می‌شود. ژاوی در این فصل از سوی انریکه متقاعد به ماندن در بارسلونا شد و با وجود نیمکت‌نشینی در ابتدای فصل، حالا جایگاه تقریباً ثابت خود را پیدا کرده است. کاپیتان بارسلونا در مورد آینده و روزهای پس از کنار گذاشتن فوتبال حرفه‌ای گفت: «وقتی گواردیولا بارسا را ترک کرد، برخی بر این عقیده بودند که من باید جایگزین او شوم. اما در آن مقطع من به مربی‌گری فکر نمی‌کردم. می‌خواستم خودم باشم و هم‌چنان بازی کنم؛ اما برخی مرا گواردیولای جدید می‌دیدند. البته این باعث افتخار من است. شاید روزی من بتوانم گواردیولای جدید بارسلونا باشم. به بارسا نگاه کنید. این تیم پر از استعدادهای جوان است. رافینیا، ساندر، سامپرو...»

ژاوی در مورد این که هرگز نتوانست توپ طلا را به‌دست بیاورد گفت: «واقعیت این است که من خوش‌شانس بودم که در دوران فوتبالم به تمام رویاهایم رسیدم. هیچ‌گاه تصور نمی‌کردم که روزی بتوانم به بازیکنی تبدیل شوم که نامزد کسب توپ طلا باشد، اما این گونه شد. در فوتبال به بالاتر از آن چه انتظار داشتیم دست یافتیم. از دست‌آوردهایم در فوتبال خوشحال و راضیم. افتخارات تیمی من غیرقابل تصور و فوق‌العاده اند. سال ۲۰۰۴، بارسلونا و تیم ملی اسپانیا وضعیت خوبی نداشتند و از ما انتقادات زیادی می‌شد. در آن مقطع اگر کسی به من می‌گفت که چند سال بعد، بارسلونا قهرمان اروپا و اسپانیا قهرمان جهان می‌شود، مطمئناً باور نمی‌کردم.»

منجستری‌ها به دنبال جذب هافبک بارسلونا

«ایوان راکیتیچ»، هافبک کروات بارسا، در بازار زمستانی مورد توجه منجستری‌ها و منجستریونایتد قرار گرفته است. در حالی که نقل‌وانتقالات زمستانی از دو هفته‌ی دیگر در اروپا آغاز خواهد شد، خبرها حاکی از آنند که دو تیم مطرح شهر منچستر، در صدد به خدمت گرفتن «ایوان راکیتیچ» هستند و قصد دارند تا مذاکرات خود با بارسلونا را آغاز کنند.

راکیتیچ تابستان امسال از سوویا به تیم کاتالانی پیوست و بازی‌های تقریباً خوبی را داشت. او انسان خوبی است و برای من مانند یک برادر است. امیدوارم روزی او مربی من باشد. به همراه کارلو آنچلوتی او موفق شد فشار را از روی تیم بردارد. آرامش او به تیم هم منتقل شد.

بنزما سپس در تمجید از رونالدو گفت: «در کنار استعداد بی‌نظیرش، تلاش فوق‌العاده‌ای دارد و چیزهای زیادی از او یاد گرفته‌ام. نمی‌توان بدون تلاش و کوشش، دست‌آوردهایی مثل او کسب کرد. او در همه‌ی سطوح در بالاترین حد ممکن قرار دارد. او از چیزی غفلت نمی‌کند و برای همین است که بهترین بازیکن جهان است.»

بنزما: دوست دارم زیدان روزی مربی من باشد

کریم بنزما، مهاجم ریال مادرید عنوان کرد که دوست دارد تحت هدایت زین‌الدین زیدان بازی کند. زیدان در حال حاضر در ریال مادرید کاستیا سرمربی‌گری می‌کند و نتایج خوبی با این تیم کسب کرده است. زیزو فصل گذشته نیز دستیار آنچلوتی در ریال مادرید بود و موفق شد به همراه ریال دسیما را کسب کند. او در مصاحبه با فرانس فوتبال گفت: «امیدوارم روزی زیدان در ریال مادرید مربی من باشد. فصل گذشته از نزدیک با هم کار می‌کردیم. او دستیار بود و زمان زیادی با هم می‌گذراندیم. او هم از لحاظ ورزشی و هم از لحاظ روحی روانی، تأثیر زیادی روی من داشت. او انسان خوبی است و برای من مانند یک برادر است. امیدوارم روزی او مربی من باشد. به همراه کارلو آنچلوتی او موفق شد فشار را از روی تیم بردارد. آرامش او به تیم هم منتقل شد.»

هانری: سرمربی‌گری در آرسنال، رویای من است

تیری هانری، اسطوره‌ی آرسنال، عنوان کرد که نشستن روی نیمکت آرسنال به عنوان سرمربی، آرزوی او است؛ ولی هنوز راه طولانی برای جانشینی ونگر پیش رویش است. ستاره‌ی سابق آرسنال روز سه‌شنبه از میادین فوتبال خداحافظی کرد. او سال ۱۹۹۹ به آرسنال پیوست و ۲۵۸ گل برای این تیم به ثمر رساند و رکوردهای زیادی را جابه‌جا کرد.

او در مصاحبه با دیلی تلگراف گفت: «سرمربی آرسنال شدن برای من یک رویا خواهد بود، ولی به همین راحتی نیست.»

فابریگاس: چلسی می‌تواند چهارگانه را به‌دست آورد

سک فابریگاس، هافبک چلسی مدعی شد که تیمش در فصل جاری می‌تواند چهارگانه را به‌دست آورد. سه‌شنبه شب چلسی موفق شد ۳-۱ از سد دربی کانتی بگذرد و به نیمه‌نهایی جام اتحادیه صعود کند. گول‌های چلسی را هازارد، فیلیپه لوئیز و شورله به ثمر رساندند و حالا چلسی در موقعیت خوبی قرار دارد که در این رقابت‌ها به فاینل برسد. هم‌چنین آن‌ها در لیگ قهرمانان به مصاف پاریس سنت جرمن خواهند رفت و در جام حذفی حریف واتفورد خواهند شد. در لیگ برتر نیز با اختلاف ۳ امتیاز در صدر جدول قرار دارند.

فابریگاس در مصاحبه با اسکای اسپورت گفت: «من از بازی کردن در این تیم لذت می‌برم. ما تیم بسیار قدرتمندی هستیم و برای همه‌ی جام‌ها تلاش خواهیم کرد. قطعاً می‌توانیم بهتر نتیجه بگیریم و این را می‌دانیم. همه خیلی متمرکز و حرفه‌ای هستند، ولی دو یا سه هفته‌ی آینده برای ما خیلی مهم است. زمان مشخص می‌کند که این فصل چقدر خوب می‌توانیم نتیجه بگیریم. مسلماً بازیکنان با استعداد زیادی داریم، نظم و انگیزه‌ی بالایی داریم و می‌توانیم تمام جام‌های ممکن را کسب کنیم. با توجه به چیزی که تا به حال دیده‌ام، از این موضوع مطمئن هستم. تیم خیلی خوب کار می‌کند، ولی باید به این تلاش ادامه دهیم و در پایان فصل در باره‌ی جام‌ها صحبت کنیم.»

ریال یک رکورد دیگر بارسلونا را نیز شکست

ریال مادرید دیشب موفق شد با شکست ۴-۰ کروزارول مکسیکو، به فاینل جام جهانی باشگاه‌ها راه یابد. در شنبه که ریال به بیست و یکمین برد متوالی خود دست یافت، موفق شد تا یک رکورد دیگر بارسلونا را نیز جابه‌جا کند. ریال بیش‌ترین تعداد گول در یک سال میلادی را در بین تمام تیم‌های اسپانیایی به ثمر رسانده است. کپکشان‌ها در سال ۲۰۱۴، تاکنون موفق به زدن ۱۷۶ گول شده‌اند. رکورد قبلی در اختیار بارسلونا بود که در سال ۲۰۱۲ موفق به زدن ۱۷۵ گول شده بود.

ریال حالا منتظر مشخص شدن حریف فاینل در بازی اوکلند سیتی و سن لورنزو است. کپکشان‌ها اگر بتوانند ۴ برد متوالی دیگر نیز کسب کنند، رکورد کوریتیا را شکسته و نام خود را در کتاب رکوردهای گینس به ثبت خواهند رساند.

بازتاب جهانی پیروزی قاطعانه‌ی ریال مقابل کروزارول

ریال مادرید سه‌شنبه شب در دیداری آسان، با پیروزی ۴-۰ بر کروزارول مکسیکو به فاینل جام جهانی باشگاه‌ها راه یافت. گول‌های ریال را در این بازی راموس، بنزما، بیل و ایسکو به ثمر رساندند. در حالی که ۹۰ درصد حاضرین در ورزشگاه مراکش، به‌شدت از ریال حمایت می‌کردند. بازتاب این پیروزی و صعود ریال به فاینل در رسانه‌های جهان گسترده بود:

کانچا، مکسیکو
کروزارول از ریال وحشت کرده بود. این تیتیر شماره یک این روزنامه است. در ادامه می‌خوانیم: «کروزارول از ریال ترسیده بود و مقابل این تیم به‌سادگی شکست خورد. این تیم اشتباهاتی نابخوشودنی در تمام نقاط زمین داشت. آن‌ها نه تنها یک ماشین نبودند، که به یک ارابه شبیه بودند. (کروزارول در فوتبال مکسیکو به ماشین معروف است).

رکورد، مکسیکو
تحقیر جهانی. کروزارول نتوانست در سطح ریال بازی کرده و با این تیم رقابت کند و رویای این تیم به پایان رسید. آن‌ها مقابل بهترین تیم کنونی جهان شکست خوردند.

اوله، آرژانتین
طوفان ریال مادرید. ریال با ۴ گول، کروزارول را له کرد و اولین تیم صعودکننده به فاینل جام جهانی باشگاه‌ها شد. ریال حالا منتظر یکی از دو تیم سن لورنزو یا اوکلند سیتی است. این برد متوالی شماره ۲۱ کپکشان‌ها بود. کسی می‌تواند آن‌ها را متوقف کند؟ آیا سن لورنزو آن تیم خواهد بود؟

گلوبو، برازیل
کروزارول توسط ریال به صلیب کشیده شد. این بازی انگار در برنابئو برگزار می‌شد؛ چرا که همه‌ی ورزشگاه، طرفدار ریال بودند. ریال در حضور خیل هوادارانش از فوتبال لذت برد و کروزارول را گول‌باران کرد. بیش از ۴ گول ریال، جو ورزشگاه خصوصیت بارز این بازی بود.

اکیپ، فرانسه
لذت واقعی. ریال با نمایشی فوق‌العاده، به‌راحتی کروزارول را مغلوب کرد و به فاینل راه یافت. ریال از هر نظر بر تیم مکسیکویی برتری داشت و به‌طور کامل، کنترل بازی در اختیار این تیم بود.

گاردین، انگلستان
بیل گول زد، ریال برد و صعود کرد. کریستیانو گولی به ثمر رساند؛ اما پاس گول داد و کاسیاس نیز یک مهار پنهانی داشت. ریال از حمایت تمام ورزشگاه مراکش برخوردار بود و هواداران مراکشی این تیم جشن صعود به فاینل گرفتند. ضربیه‌ی رابونای رونالدو نیز همه را به وجد آورد.

کاپلو: سوارز نباید

در کنارها به‌کار گرفته شود

کاپلو، سرمربی سابق ریال مادرید مدعی شد که بازی دادن به سوارز در پست‌های کناری در بارسلونا کار اشتباهی است. مهاجم اروگوئه‌ای در تابستان با ۸۸ میلیون یورو از لیورپول به بارسا منتقل شد. با این حال، او در ۷۷۰ دقیقه حضور در میدا، تنها ۲ گول برای بارسا به ثمر رسانده است و کاپلو معتقد است که بازی دادن به او در پست‌های کناری، اشتباه انریکه است.

او گفت: «مربی او بهتر از ما می‌داند، ولی گوشه‌ها، بهترین نقطه برای حضور سوارز نیست. او یک گول‌زن است و وقتی در گوشه به‌کار گرفته می‌شود، ۵۰ درصد کیفیتش را از دست می‌دهد. باید در مرکز باشد نه گوشه‌ها. لوئیس سوارز یکی از بهترین مهاجمان جهان است و فکر می‌کنم لوئیس انریکه در تلاش برای پیدا کردن راه‌حلی تاکتیکی برای این موضوع است. فکر می‌کنم بارسا مثل قبل انگیزه‌های هجومی‌اش را حفظ کرده، ولی سرعت گذشته را ندارد.»

گالیانی: نتوانستیم

زلاتان را مقابل پول قطر حفظ کنیم

آدریانو گالیانی، نایب رییس میلان عنوان کرد که زلاتان می‌توانست فوتبالش را در میلان به پایان برساند؛ ولی آن‌ها توان رقابت با قطری‌ها را نداشتند. زلاتان و تیباگو سیلوا سال ۲۰۱۲، میلان را به مقصد پاریس سنت جرمن ترک کردند. زلاتان در دو فصل حضورش در میلان فوق‌العاده کار کرد و در ۸۵ بازی برای تیمش، ۵۶ گول به ثمر رساند.

گالیانی در باره‌ی جدایی او گفت: «ایبرا می‌توانست فوتبالش را در این‌جا به پایان برساند. مشکل این‌جاست که در فوتبال، ابتدا درآمدهای استدیوم‌ها مهم بود و پس از آن حق پخش تلویزیونی. ولی حالا با حضور سرمایه‌دارها، همه‌چیز عوض شده است. ایبرا توسط باشگاهی خریداری شد که متعلق به خاندان سلطنتی قطر بود. متأسفانه باید متوجه واقعیت‌ها شویم. همه می‌دانند که وضعیت اقتصاد ایتالیا چگونه است و نمی‌توان به بازیکنی مثل زلاتان، پیش‌نهادی در حد و اندازه‌های پاریس سنت جرمن داد. اوضاع در چند سال اخیر تغییر کرده و متأسفانه این واقعیت است.»

هفت تن در حمله‌ی مهاجمان بر یک شعبه‌ی کابل بانک کشته شدند

در حمله‌ی مهاجمان مسلح بر یک شعبه‌ی کابل بانک در ولایت هلمند در جنوب کشور، دست‌کم هفت نفر کشته شدند. فرید احمد عبیدی، سخنگوی پولیس هلمند به بی‌بی‌سی گفت که ابتدا یکی از مهاجمان خود را در مقابل ساختمان شعبه‌ی ولایتی کابل بانک منفجر کرد و بعد چند نفر از مهاجمان مسلح وارد دفتر نمایندگی این بانک شدند.

این انفجار هنگامی اتفاق افتاد که تعداد زیادی از شهروندان، کارمندان دولتی و آموزگاران برای دریافت حقوق ماهوار خود به بانک مراجعه کرده بودند. عمر زواک، سخنگوی والی هلمند می‌گوید که در این حمله پنج مهاجم سهم داشتند که یکی از آنان در ابتدا خود را در مقابل ساختمان کابل بانک منفجر کرد و راه را برای چهار مرد مسلح دیگر باز کرد.

او گفت که پس از حدود سه ساعت درگیری همه‌ی مهاجمان کشته شدند. او گفت که در این رویداد هفت نفر، از جمله یک عضو پولیس محافظت عامه‌ی افغانستان کشته و دست‌کم هفت نفر دیگر هم زخمی شدند. آقای زواک همچنین گفت که لحظاتی پس از ختم درگیری بین نیروهای افغان و مهاجمان، بمب کارگذاری شده در دو صدمتری بانک منفجر شد و دو نفر دیگر را زخمی کردند. او گفت که این بمب از راه دور کنترل می‌شد.

مسئولیت این حمله‌ی گروهی را هنوز رسماً گروهی به عهده نگرفته است. مهاجمان بعد از انفجاری که در مقابل ساختمان کابل بانک اتفاق افتاد، وارد ساختمان شدند و مشتریان و کارمندان بانک

را گروگان گرفتند. همزمان با وقوع این انفجار، جلسه‌ی عمومی مجلس نمایندگان افغانستان با حضور مسئولان نهادهای امنیتی پشت درهای بسته جریان داشت. مجلس نمایندگان مسئولان نهادهای امنیتی را به جلسه‌ی عمومی فراخوانده بود تا به سوال‌های اعضای مجلس در مورد افزایش خشونت و تدابیر امنیتی حکومت برای مقابله با آن پاسخ بدهند.

مهاجمان مسلح در فیروزی سال ۲۰۱۱ نیز به یک شعبه‌ی ولایتی کابل بانک، از بزرگ‌ترین بانک‌های خصوصی افغانستان در شهر جلال‌آباد در شرق افغانستان حمله کردند. در این رویداد حدود چهل نفر کشته و بیش از هفتاد تن دیگر زخمی شدند. هلمند از ولایت‌های ناامن در جنوب افغانستان است. همزمان با خروج نیروهای خارجی از افغانستان، حملات در ولایت‌های مختلف کشور افزایش یافته و گروه‌های مسلح مخالف دولت، حملاتی را به اهداف کلیدی در پایتخت و شهرهای دیگر راه‌اندازی کرده‌اند. (بی‌بی‌سی)

اشرف غنی: در بخش فن آوری سرمایه‌گذاری شود

معلوماتی، اساس استقلال را در زمینه‌های اقتصادی، نیروی بشری، تقویت و رشد نسل جوان، سهم‌گیری زنان و افراد دارای معلولیت در زمینه‌های مختلف تشکیل می‌دهد.

او از اشتراک کنندگان نشست فن آوری معلوماتی خواست که ارزیابی دقیقی را در زمینه‌ی مشکلات فن آوری معلوماتی انجام دهند، تا تصمیم درست برای رفع مشکلات و ایجاد رفاه و آسایش در کشور اتخاذ شوند. محمد عثمان بابری، سرپرست وزارت تحصیلات عالی در این نشست گفت که نشست فن آوری معلوماتی از سال ۲۰۰۵ بدین‌سو به کمک دانشگاه تخنیک برلین، سال یک مرتبه موضوعات مشخصی را به همکاری استادان و دانشجویان دانشگاه کابل مورد بحث قرار می‌دهد.

رییس جمهور فن آوری معلوماتی را برای استفاده از ظرفیت‌های فکری و ذهنی جوانان سودمند خواند. این اظهارات اشرف غنی دیروز از طریق ویدیو کنفرانس در دهمین نشست «تکنالوژی ملی معلوماتی» در دانشگاه کابل بیان شد. رییس جمهور در این ویدیو کنفرانس با قدردانی از تلاش‌های پیروز نذیر، بنیان‌گذار نشست مذکور گفت، دانشگاه‌های افغانستان نیاز دارند از طریق فن آوری معلوماتی با دانشگاه‌های معتبر دنیا توأمیت ایجاد کنند.

او از اشتراک کنندگان نشست یاد شده نیز خواست که برای استفاده از بهترین استعدادها در زمینه‌ی فن آوری معلوماتی، به‌زودی یک برنامه‌ی مشخص را ارائه کنند، تا در این زمینه سرمایه‌گذاری شود. او افزود، استقلالیت در عرصه‌ی فن آوری

اطلاعات روز: محمد اشرف غنی موجودیت فن آوری معلوماتی در کشور را یک نیاز اساسی خواند و گفت که در این زمینه باید سرمایه‌گذاری شود. او افزود که جوانان، به‌ویژه دانشجویان دانشگاه‌ها و سایر نهادهای تحصیلات عالی باید به فن آوری معلوماتی دسترسی داشته باشند.

رییس جمهور فن آوری معلوماتی را ضرورت مبرم جامعه خواند و گفت، بدون داشتن یک استراتژی ملی در این زمینه، حکومت‌داری و اقتصاد به‌پا نمی‌ایستند. آقای غنی کشور را فاقد یک استراتژی ملی در این زمینه خواند و گفت که باید تشخیص واضح از ظرفیت‌ها در زمینه‌ی فن آوری معلوماتی در داخل و خارج از کشور انجام شود و در این زمینه به ما مشورت‌های استراتژیک داده شود.

برای فعال ساختن:
در صفحه پیام 3G نوشته و به ۱۵۲ ارسال نمائید

با افغان بیسیم سرعت واقعی 3G را تجربه نمائید
Experience the true speed 3.75G+

۰۷۰۰ ۸۳۰ ۸۳۰

myawcc

۱۵۲ یا

www.afghan-wireless.com

افغان بیسیم
AFGHAN WIRELESS